

[Ebba Strange]

steren siger om, at nu skal vi pludselig til at give asyl, hvis de kun rejser hertil for at emigrere. Jeg forstår stadig væk ikke, hvad det har med stramningerne i vores asyllovgivning at gøre.

Endelig vil jeg bestemt ikke misforstås. Jeg synes, vi skal vedkende os ansvaret for lejrflygtningene, naturligvis. Jeg synes, Danmarks kvote på 500 pr. år er uanstændigt lav. Det er slet ikke det, jeg mener. Jeg siger bare, at de mennesker ikke er forfulgte. Jeg anerkender, at de lever socialt dårligt, men vi skal lade være med at sige, at de er i meget større nød. Det er de socialt, men ikke humanitært og med hensyn til flygtningeret og menneskeret.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Niels Helveg Petersen for en kort bemærkning, og den er altså på 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Dette udvikler sig jo til jagten på den forsvundne kvote, var jeg lige ved at sige, for det forsvinder mere og mere i det utydelige, hvad det egentlig er for en kvote. Kan det virkelig være sådan, at ministeren i ramme alvor forestiller sig, at vi i en akut situation, hvor der kom særlig mange flygtninge til landet, som vi måtte give asyl, så skulle nægte ægteskab mellem f.eks. en dansk mand og en amerikansk kvinde, fordi det kræver opholdstilladelse? Eller skal vi sige forlovelse – hvis det er ægteskab, kræves der vel ikke opholdstilladelse. Men skulle vi give færre opholdstilladelser for udenlandske forskere eller forretningsfolk? Er det sådan en kvote, en stor bunke af alting, som ministeren arbejder med?

Jeg tror, det bliver svært at få en endelig afklaring af det i dag, men ministeren må indstille sig på at redegøre nærmere for sine overvejelser under Retsudvalgets behandling af disse sager.

Og så et enkelt spørgsmål til ministeren. Er der nogen af de andre europæiske lande, som har en kvoteordning af denne type? Ministeren sagde, at Danmark ikke kan være isoleret og have andre regler end alle de andre – altså helt bortset fra, at vi modtager færre flygtninge end alle de andre, men det er en sag for sig. Er der nogen af de andre, der har sådan et kvotesystem, som ministeren her skitserer? Så kunne

det selvfølgelig have en interesse at se på det. Jeg er ikke stødt på et sådant kvotesystem nogen steder, og det er der, tror jeg, en lang række meget gode grunde til.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Blot for at anmelde, at jeg er da ganske enig med justitsministeren i, at mange eller sikkert langt de fleste af disse lejre ikke er noget misundelsesværdigt sted at opholde sig. Det er jeg helt klar over.

Det er heller ikke misundelsesværdigt at sidde i en dansk lejr af en eller anden beskaffenhed med det vejr, vi har. Vi kan jo af gode grunde ikke bruge teltlejre her i årevis. Men man må sammenligne med den situation, de pågældende havde før; den skal ikke sammenlignes ud fra en dansk situation. Men ligesom justitsministeren under jeg alle disse mennesker meget bedre vilkår, men det er vi enige om at vi desværre ikke kan klare, i hvert fald ikke vi alene.

Men jeg var glad for, at ministeren ikke modsagde mig i dette, og jeg siger det ikke ud af den blå luft. Screeningen, som ministeren kaldte det, må i mange af de lejre være langt mere lemfældig end den, vi foretager. For nogle år siden, da jeg dyrkede sagen lidt mere, hørte jeg om nogle lejre, hvor der var to embedsmænd til at tage sig af den slags ting, og hvor der var adskillige tusinde flygtninge. Det er det ene.

Det andet var min oplysning om, at det langt fra er de fleste, end ikke halvdelen, af flygtningene i disse lejre, som kommer ind under det egentlige forfølgelsesbegreb, som nogle her i landet så gerne vil lægge som eneste kriterium for accept af disse mennesker. Men jeg er sikker på, at den slags ting kan justitsministeren orientere sig glimrende om hos tidligere højkommissær Poul Hartling, som enten selv ved det eller ved, hvor man kan få oplysningerne.

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men der er et par bemærkninger, som ikke bør stå uimodsagte.

Fru Dorte Bennedsen sagde, at der var ingen tendens til, at systemet her i landet var ved at bryde sammen. Nej, det kan man sige. Med